

325/3

Yod jënga fanta, kak' je biv kumšten.
(Zapiskall v Borovnici pri Vihniki Franc Kramar.)

Arbat je jëmü an oče anga sina. Prid, k' je zmal' vodrastu ga je dar pa soj-
ni brat' de b' se per nëm kej zvuču. Ta negov brat je biv pa razbojnek.
Fant nej drugga per nëm vidu kokor kak' je krv, kak' je vbijov, jën
druge take slabe stvari. Jatu se pa tud' tã drugga nej per nëm
navuču kokor same slabe stvari, prida nči. K' se je „zvuču“,
je pa pasta strica pa je šov pa svet'. Pride do inga grofa jën
ga pros' službe. Graf ga pa vpraša: „Kaj pa znaš?“ Ta prav':
„Krišt' znam narbel!“ Graf se pa nasmeje jën prav': „Tud'
dobro! De bom pa vidu če rješ znaš tak' krišt' kokor pra-
vos, ti bom pa tu-le vkarov: Drev' b'va šla jest in moja
žena v ta-le cimor spat. Če b'š ti spod nãj' ruho vzev,
pa b'š dobiv dost' senkonge; če ne te'm pa ob glavo dū!“
Ta zdej prav': „Bom!“ — Zdej zvečer pride, jën une dva gresta
lëčt v cimor. Zdej ta je biv pod tisto postlo pa še skrit.
K' una dva zaspita, pa ta vrame z oričeta štir' grile jajca
(klopote) pa jih kè med una dva na postlo razene. Grofova
žena se zbudi k' je tak' smodël, pa zbudi moža pa m' prav':
„Lub' muj moš, ti s' se mëndè vsrov kò tak' smrdí!“ Zdej
pa zveleje spod nãj' tisto smodliva ruho, pa je kè pod postlo
razene. Zdej k' sta spet zaspala pa tã vrame lopu tisto
ruho, jo zgane jën se nalakko von zmužne s cimra. Drug'
dan pa vpraša grof voičeta tega fanta (k' je tud' zdej v tist'mi gra-
di služu): „Kaj pa tuj sin dela?“ Oče prav': „Glih zdelè
ana vsrana ruha tamle pere!“ — Graf je pa prec' vedu ktero ruho
jën s' misli: Dobro jo je spēlov! Zdej prav' grof fantovnu voičet':
„Zdej mi pa povej (sina) de nej men' drev' kojna, rajt'ferta' s šitale
vkrade, kò ga b'dò vahtal' štir'je moj' klapci, — če ne pa glavo zapade!“

Voče gre jen mu pove kār m' je grof naroču. Večer je pršov. Grof je pa tak' razdelu hlapce per vahtajni, de sta dva tistga kojna jžrdla, pūol na vsak stran' kojna je pa jedon (hlapce) star'. Zdej un fant pa pride, pa napariu tiste dva hlapca k' sta na tleh stala s taka pijača napoji, de sta voba jen za buzem pospala. Pūol una dva k' sta jerdla, je pa nalakke z vilom' pa z grablam podparu de sta v luft' votala, de sta misolla de sta na kojni. Sevajde, pūol je pa ta tistga kojna vlakka vkrōv! - Drug' dan pa prav' grof fantovma vočet: „Kaj pa d'ions tuj sin dela?“ Voče prav': „Tamle jenga kojna stōrglea!“ Grof s' je pa mislu: Ta je pa tōc ta! Zdej je pa šov grof h tejmi fanti pa m' je djar: „Vejš kaj, tōc si, vse fajr spelaš! D'ions boš pa spiet jiena, - le poslušej me! Zdelē bje sli m'oj' hlapci s tremi par' volov vorat. Če boš ti šov kē, pa de boš tak' jiennga v'ōla zmed teh s'iestoh vkrōv, de na bo voben zmed hlapcov trēga zapazu, pa boš dobiv spet s'ienkengo; če ne boš pa vob glavo djar!“ Ta prav': „Bom že, bom!“ Zdej pa gre ta kē k' so hlapci voral', je bla pa tam jiena gošča, je ta šov, pa kār v tisto goščo. Zdej je začev pa vpit: „Čudo, čudo se godi, pa še vēc' se bo! Čudo, čudo se godi, pa še vēc' se bo!“ Zdej un hlapci pa sevajde vsi pustē v'ōl', pa so letiel' v goščo gledat kdu vpije. Zdej ta pa skoč' na drugom konc' vōn z goščē, pa leti h v'ōlom, pa brš jienma rep vodreže, pa ga jienma drugma v'ōlu v gobec vtakne, unga pa prime pa ga vodiēne. Hlapci zdej pridejo nazaj pa zagledajo tist' rep molēt' volu z gobca, pa so sevajde vsi misōlli de je ta vor unga v'ōla požari. K' pridejo damu pa povejo grof' kaj je ta vor naredu. - Grof je šov pa vse glih vprašat fantovga vočeta kaj kēj zdej sin dela? Voče prav': „Glih zdelē tamle jiennga v'ōla napaja k' je brez repa!“ Grof gre zdej h tem fant' pa m' prav': „Štabo se na grem vēc' k' se bi še šov me b' ti vob vse popravar!“ Zdej m' je šov še sēnkengo - pa je konc. (Povedal 9. julija 1910. 79-letni Janex Korenčan.)